

In memoriam Olaf Kibe

26.09.1921–30.06.2014

30.06.2014 lahkus igavikku dr Olaf Kibe.

Olaf Kibe sündis 26.09.1921. aastal Tartus. Samas lõpetas ka Hugo Treffneri gümnaasiumi 1940. aastal. Tema enda sõnade kohaselt oleks ta õppima asunud humanitaaralal – keeli, kunsti ja kirjanduse ajalugu –, kuid seoses Nõukogude okupatsiooniga otsustas ta end siduda millegi vähem poliitilisega ja astus Tartu Ülikooli arstiteaduskonda. Õpingud katkesid seoses põgenemisega Soome, et pääseda Saksamaale saatmisest ja väetennistusest. Edasi viis põgenikutee Rootsi, kus ta sai ka jätkata oma Tartus alustatud stuudiumi. Arsti diplomi sai Olaf Kibe Karolinska Instituudist 1950. aastal. Järgnesid töoaastad kardioloogina Nyköpingis, Karlstadis, Serafimeri haiglas Stockholmis ja Sundsvallis. 1976. aastal seoses kuulmise nõrgenemisega loobus dr Kibe kardioloogi ametist ja asus tööle töötervishoiu arstina (teenindas ligi 30 ettevõtte töötajaid Sundsvallis), kust suundus 1986. aastal ka pensionile.

Olaf Kibe oli kohaliku Rotary klubi aktiivne liige. Klubi mõjuvõimu kasutades organiseeris ta paljudele Eesti arstidele 1 kuu pikkuse stažeerimisvõimaluse Sundsvalli haiglas, kindlustades kursante nii majutuse kui ka taskurahaga. Üheksakümnendate oludele mõeldes oli see hindamatuks abiks meie arstide maailmapildi laiendamisel.

Pensionil olles sai dr Olaf Kibe pühendada end oma hobidele, milleks oli reisimine ja filmindus. Pikki aastaid juhtis ta Sundsvalli filmiklubi, mille üritustest said osa ka Eesti arstid, kes Sundsvallis stažeerimas käisid. Kuni 89 aasta vanuseni oli 1–2 korda aastas tema reisisihiks Eesti, kus ta külastas nii oma sõpru kooliajast, sugulasi kui ka kursante, keda ta oli aidanud koolitada Sundsvallis. Kõiki ta mäletas ja tundis huvi nende edasise käekäigu vastu. Dr Olaf Kibega oli väga kerge leida ühist keelt ka temast paar generatsiooni noorematel inimestel, seda just tema eruditsiooni ja fenomenaalse mälu tõttu kuni viimaste aastateni.

Dr Olaf Kibe jäävad leinama abikaasa, 3 last, 6 lapselast ja 1 lapselapselaps.

**Eesti Kirurgide Assotsiatsiooni nimel
Jaan Tepp**

In memoriam Nils Bernhard Sachris

09.12.1923–21.08.2014

21. augustil 2014 lahkus meie hulgast 90 aasta vanuses Nils Bernhard Sachris. Inimene, kelle iseloomustamiseks sobivad sõnad arst, keeleteadlane, kirjanik, looduseharrastaja, spordimees, looduseharrastaja, spordimees. Jakob Westholmi Gümnaasiumist alguse saanud ning kogu oma pika elu jooksul arendatud klassikaline haridus ning lai silmaring on põhjused, miks N. Sachris kolleegi ja sõbrana jääb meie meeltesse erilise inimesena – haritlasena.

Arstiteaduse ja meditsiiniga oli N. Sachris seotud 1942. aastast alates, kui ta immatrikuleeriti arstiteaduskonda, mille ta lõpetas 1950. aastal. Kogu oma pika arstikarjääri töötas Sachris röntgeniarstina, aastatel 1950–1954 Kuresaare (Kingissepa) Rajoonihaiglas, aastatel 1954–1956 Võru-Kubija Tuberkuloosi Sanatooriumis. Tartus Toomemäel asunud sisehaiguste ja kirurgiakliinikus töötas dr Sachris aastatel 1956–1991. Et hoida end kursis haigete kliiniliste probleemidega, osales dr Sachris suurtel visiididel ja kliinilistel konverentsidel ning lisaks tavapärasele röntgenoloogi kirjeldusele leidis raviarst tema vastuses ka väärtusliku kokkuvõtte – arvamuse, mis haigusega võiks tegemist olla.

N. Sachris oli järjekindel hea keelekasutuse eest seisja, seda eriti eestikeelse arstiteadusliku sõnavara osas ja ta oli ka Meditsiiniterminoloogia Komisjoni algusaastatel selle töös aktiivne kaastöötaja. Ta tundis muret arstkonnas üha enam leviva lodeva, sageli vähe- sest haritusest tingitud keelekasutuse pärast.

N. Sachris jõudis lisaks arstitööle teha kaastööd ajakirjale Akadeemia, osaleda Tartu maratonidel ka siis, kui rada tuli ise Tartust Käärikule sisse sõita. Ta oli Eesti Looduseuurijate Seltsi ja Akadeemilise Baltisaksa Kultuuri Seltsi liige, Eesti Üliõpilaste Seltsi liige.

Nils Bernhard Sachrist autasustas vabariigi president 1997. aastal Riigivapi II klassi teenetemärgiga ning 2004. aastal tunnustati teda Tartu linna medaliga.

Nils Sachris oli paljudele tudengitele ning arstidest kolleegide õpetaja ning seda nii meditsiinis kui ka ajaloo-, kultuuri- ja keeleküsimumustes. Nii jäämeigi teda meenu- tama – kõvahäälese sõbraliku erudeeritud otseütlejana.

**Kolleegide nimel
prof Margus Lember**